

[Statsministeren.]

ærligt, hvis jeg ikke siger til det ærede medlem, at jeg var skuffet over den stilling, det ærede medlem tog, da vi forleden stemte om forsvarsordningen, og skuffet over det ærede medlems motivering herfor, men disse bemærkninger var fremført i en polemik med den kommunistiske ordfører, og derfor forstår jeg slet ikke det ærede medlems udtalelse om, at jeg har forsøgt at gøre den ene eller den anden mere eller mindre moralsk højtstående.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fortalte med den udprægede dialektiske evne, der er ham egen, at det hjalp ikke, at jeg brugte stærke ord mod det ærede medlem hr. Viggo Starcke, det ærede medlem hr. Viggo Starcke og socialdemokratiet optrådte jo arm i arm, og han gav ikke noget for den politiske karakteristik, jeg havde givet af det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen ved udmærket, at begrundelsen for regeringspartiets politiske samarbejde med retsforbundet simpelthen er, at skulle vi som regeringsparti have ledelsen i udvalgene, var det tekniske samarbejde, der er etableret mellem os og retsforbundet, fornødent, og andet og mere kan ikke lægges heri. Det er naturligvis rigtigt, at retsforbundet nu og da stemmer sammen med regeringspartiet, men det gør jo selv kommunisterne i denne sal. Jeg nægter ikke, at jeg på samme måde, som jeg beundrer det ærede medlem hr. Viggo Starckes veltalenhed rent teknisk, også beundrer det ærede medlem hr. Aksel Larsens teknik. Jeg kan godt bruge samme sammenligning overfor det ærede medlem, som jeg brugte overfor det ærede medlem hr. Viggo Starcke, da jeg talte om hr. Goebbels. Det har ikke noget med nazisme at gøre. Han var også en stor dialektiker og også meget veltalende. Min beundring var også kun af teknisk natur.

For at illustrere det ærede medlem hr. Aksel Larsens veltalenhed vil jeg minde om, at han fra denne talerstol som et bevis på, at jeg førte en for Danmark skadelig tale, flot udslyngede dels til salens medlemmer, men sikkert også med henblik på, at der er mikrofon på i øjeblikket: Hvad har den højtærede udenrigsminister at sige til statsministeren, som forleden tillod sig at sammenligne Stalin og Hitler? Må jeg minde

om, hvad det var, jeg gjorde forleden aften. Da jeg talte for journalisterne i Aarhus, sagde jeg i en omtale af liberalismen og begrebet liberal, at disse udtryk var blevet devalueret på samme måde som ordet socialist og socialistisk, og jeg analyserede forskellen på de liberale afskygninger hos det ærede medlem hr. Viggo Starcke og den konservative liberalisme og landbrugsliberalismen, og så sagde jeg: Det er gået med ordene liberal og liberalistisk som med ordene socialist og socialistisk; både Stalin og Hitler kaldte sig jo socialister. Nu spørger jeg de ærede medlemmer her i salen: Er der i denne udtalelse noget som helst forsmædeligt overfor generalissimus Josef Stalin eller det andet navn, jeg nævnte i denne forbindelse? Det er en parallel, jeg her har draget, som ethvert menneske vil indrømme mig er absolut uangribelig, når man beskæftiger sig med en udredning af begrebet, som jeg gjorde i denne tale. Men da det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke havde andre argumenter, blev sagen altså ført igennem på den måde, det ærede medlem tillod sig at gøre det for et øjeblik siden. Det siger et og andet om hans argumentationsmetode.

Til det ærede medlem hr. Viggo Starcke har jeg, jeg havde nær sagt, ingen saglige bemærkninger at gøre. Jeg har ikke beskyldt det ærede medlem for at være nazist. Jeg skal gerne udtrykkelig understrege, at den karakteristik, jeg gav af ham ved at sætte ham i forbindelse med navnet Goebbels, skulle forstås på samme måde, som jeg nu har begrundet det overfor kommunisterne, men på den måde var den også ment.

Det ærede medlem beklagede sig over, at retsforbundet manglede aviser til at fordreje hovedet på folk, som han udtrykte sig. Det behøves ikke, for retsforbundet har jo det ærede medlem.

Jeg har blot een ting til, og det vil jeg slutte med, for det synes jeg er helt i overensstemmelse med den ånd, som har præget det ærede medlems indlæg. Jeg har en alvorlig bebrejdelse at gøre et medlem af min egen regering, nemlig finansministeren. Han har lige gennemført en revision af forlystelsesskatterne her i landet. Jeg har set, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke tager en rundelig entré på de møder, han holder rundt i landet. Jeg har ikke kunnet begribe,